

RÅDETS DIREKTIV 2004/56/EF
af 21. april 2004

om ændring af direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93 og 94,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets direktiv 77/799/EØF af 19. december 1977 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgiftsbelastning af forsikringspræmier ⁽³⁾ fastlægges de grundlæggende regler for administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger mellem medlemsstater med henblik på at afsløre og forhindre skatteunddragelse og skattesvig og sætte medlemsstaterne i stand til at foretage en korrekt skatteansættelse. Det er afgørende, at disse regler forbedres, udbygges og moderniseres.
- (2) Når en medlemsstat foretager undersøgelser med henblik på at tilvejebringe de oplysninger, der er nødvendige for at imødekomme en anmodning om bistand, bør den betragtes, som om den handlede på egne vegne. På den måde vil man kun have brug for et sæt regler for tilvejebringelse af oplysninger, og undersøgelsen vil ikke blive undergravet af forsinkelser.
- (3) Hvis bekæmpelsen af skattesvig skal være effektiv, er det ikke hensigtsmæssigt, at en medlemsstat, som har fået oplysninger af en anden medlemsstat, derefter er nødsaget til at anmode om tilladelse til at referere disse under åbne retsmøder eller i domme.
- (4) Det bør gøres klart, at en medlemsstat på ingen måde har pligt til at foretage undersøgelser for at få de oplysninger, der er nødvendige for at imødekomme en anmodning om bistand, hvis enten dens lovgivning eller administrative praksis ikke tillader medlemsstatens kompetente myndighed at foretage undersøgelser eller indsamle sådanne oplysninger.
- (5) Det bør være muligt for den kompetente myndighed i en medlemsstat at afslå at tilvejebringe oplysninger eller yde bistand, hvis den medlemsstat, der fremsætter anmodningen, ikke selv kan tilvejebringe den samme slags oplysninger, hvad enten det beror på faktiske eller retlige grunde.

- (6) Der er i nogle medlemsstater lovkrav om, at en skatteyder skal informeres om beslutninger og instrumenter, der vedrører hans skattepligt, og om de vanskeligheder, som skattemyndighederne kan få, bl.a. hvis skatteyderen er flyttet til en anden medlemsstat. Det er derfor ønskeligt, at myndighederne i sådanne tilfælde kan anmode de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvortil skatteyderen er flyttet, om bistand.
- (7) Da den skattemæssige situation for en eller flere skattepligtige personer, der er etableret i flere medlemsstater, ofte er af fælles eller komplementær interesse, bør det være muligt, at to eller flere medlemsstater kan foretage samtidig kontrol i forbindelse med sådanne personer efter indbyrdes aftale og på frivilligt grundlag, hvis en sådan kontrol forekommer mere effektiv end kontrol foretaget af én medlemsstat alene.
- (8) Kommissionen forelagde sit direktivforslag på grundlag af artikel 95 i traktaten. Rådet fandt, at direktivforslaget vedrører harmonisering af lovgivning vedrørende både direkte skatter og indirekte skatter, og at retsaktens derfor bør vedtages på grundlag af artikel 93 og 94 i traktaten. Ved skrivelse af 12. november 2003 hørte Rådet Europa-Parlamentet og orienterede det om, at det agtede at ændre retsgrundlaget.
- (9) Direktiv 77/799/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 77/799/EØF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1, stk. 5, foretages følgende ændringer:

a) Følgende anføres under »i Italien«:

»Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali eller en befuldmægtiget stedfortræder«

b) Følgende anføres under »i Sverige«:

»Chefen för Finansdepartementet eller en befuldmægtiget stedfortræder«

⁽¹⁾ Udtalelse af 15.1.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 32 af 5.2.2004, s. 94.

⁽³⁾ EFT L 336 af 27.12.1977, s. 15. Senest ændret ved direktiv 2003/93/EF (EUT L 264 af 15.10.2003, s. 23).

2) I artikel 2, stk. 2, indsættes følgende afsnit:

»For at tilvejebringe de ønskede oplysninger forholder den myndighed, til hvilken ansøgningen er rettet, eller den administrative myndighed, som førstnævnte forelægger sagen for, sig på samme måde, som hvis den handlede på egne vegne eller efter anmodning fra en anden myndighed i sin egen medlemsstat.«

3) Artikel 7, stk. 1, affattes således:

»1. Alle oplysninger, som en medlemsstat får kendskab til i medfør af dette direktiv, skal hemmeligholdes i den pågældende stat på samme måde som oplysninger indhentet i henhold til denne stats nationale lovgivning. Under alle omstændigheder må sådanne oplysninger:

- kun stilles til rådighed for personer, som er direkte beskæftiget med afgiftsfastsættelsen eller den administrative kontrol hermed
- endvidere kun bringes frem ved en retlig procedure eller en administrativ procedure, der medfører sanktioner, iværksat med henblik på eller i forbindelse med afgiftsfastsættelsen eller kontrollen hermed og kun over for personer, som er direkte inddraget i disse procedurer; disse oplysninger kan dog videregives under åbne retsmøder eller i domme, såfremt den kompetente myndighed i den medlemsstat, der afgiver oplysningerne, ikke modsætter sig dette
- i intet tilfælde anvendes til andet end skattemæssige formål eller i forbindelse med en retlig procedure eller administrativ procedure, der medfører sanktioner, iværksat med henblik på eller i forbindelse med afgiftsfastsættelsen eller kontrollen hermed.

Endvidere kan medlemsstater beslutte, at oplysningerne anvendes ved ansættelse af andre skatter, toldafgifter og afgifter, der er omfattet af artikel 2 i direktiv 76/308/EØF (*).

(* EFT L 73 af 19.3.1976, s. 18.)

4) Artikel 8 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Dette direktiv forpligter ikke en medlemsstat, som er blev anmodet om oplysninger, til at foretage undersøgelser eller videregive oplysninger, hvis det ville være i strid med lovgivningen eller den administrative praksis for den kompetente myndighed i den pågældende stat at foretage sådanne undersøgelser eller indhente de efterspurgte oplysninger.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. En medlemsstats kompetente myndighed kan afslå at videregive oplysninger, hvis den medlemsstat, der fremsætter anmodningen, af retlige eller faktiske grunde ikke er i stand til at stille samme type oplysninger til rådighed.«

5) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 8a

Meddelelse

1. Efter anmodning fra den kompetente myndighed i en medlemsstat meddeler den kompetente myndighed i en anden medlemsstat i overensstemmelse med reglerne for meddelelse af lignende instrumenter i den medlemsstat, anmodningen rettes til, adressaten alle instrumenter og beslutninger fra de administrative myndigheder i den medlemsstat, der fremsætter anmodningen, som vedrører anvendelsen på dens område af skattelovgivning, der er omfattet af dette direktiv.

2. I anmodninger om meddelelse skal det være angivet, hvad der er genstand for det instrument eller den beslutning, der skal meddeles, adressatens navn og adresse og enhver anden oplysning, der kan bidrage til at identificere adressaten.

3. Den myndighed, anmodningen rettes til, informerer straks den myndighed, der har fremsat anmodningen, om sit svar på meddelelsesanmodningen og oplyser navnlig datoen for, hvornår adressaten fik meddelelse om beslutningen eller instrumentet.

Artikel 8b

Samtidig kontrol

1. Hvis en eller flere skattepligtige personer er i en skattemæssig situation af fælles eller komplementær interesse for to eller flere medlemsstater, kan disse medlemsstater aftale at foretage samtidig kontrol på deres eget område med henblik på at udveksle de således tilvejebragte oplysninger, hvis det forekommer mere effektivt end en kontrol gennemført af én medlemsstat alene.

2. Den enkelte medlemsstats kompetente myndighed identificerer på uafhængig vis de skattepligtige personer, den ønsker at gøre til genstand for samtidig kontrol. Den underretter de respektive kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, der berøres af sager, som efter dens opfattelse bør gøres til genstand for samtidig kontrol. Den skal så vidt muligt begrunde sit valg ved at videregive de oplysninger, der førte til beslutningen. Den anfører, hvornår en sådan kontrol bør foretages.

3. Den kompetente myndighed i hver af de berørte medlemsstater beslutter, om den ønsker at deltage i den samtidige kontrol. Ved modtagelsen af et forslag om samtidig kontrol skal den kompetente myndighed meddele den anden myndighed, at den accepterer at deltage i kontrollen, eller give den et begrundet afslag.

4. De enkelte kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater udpeger en repræsentant med ansvar for overvågning og koordinering af kontrollen.«

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 1. januar 2005. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser samt en sammenligningstabel mellem disse love og bestemmelser og dette direktiv.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 21. april 2004.

På Rådets vegne

J. WALSH

Formand
